

Praksisbeskrivelse: Børnehaveklasse A

I 0.A går der ti piger og syv drenge. Det er mandag morgen, og det er praktikanten Pia, som tager imod børnene, efterhånden som de møder ind. Inde i klasselokalet har pædagogen Ingrid taget telefonen. Det er Hannes mor, Lise, der ringer, fordi Hanne har klaget over ondt i maven her til morgen. Hanne har sagt, det er, fordi det i dag er hendes tur til at lære om klokken og ugedage. Ingrid svarer, at hun er glad for, at Lise fortæller det, men at de jo allerede har talt om Hannes generthed på det sidste forældremøde. Hun minder Lise om, at de aftalte at lade Hanne være den sidste af børnene, som skulle høres i det med klokken. Netop for at give Hanne tid til at vænne sig til tanken og se, hvordan alle de andre børn også skal lære det.

”Ja, det ved jeg godt,” svarer Lise, ”men Hanne har det altså rigtig dårligt, og det kan vel ikke være meningen at presse hende ud i et nederlag?” ”Nej, det er ikke meningen,” svarer Ingrid tålmodigt, ”men vi aftalte jo på forældremødet, at du og Bjarne skulle forberede Hanne på, at hun er begyndt i børnehaveklasse. Det kræver jo, at Hanne skal prøve at være i centrum... Ligesom de andre børn.”

Nu er Lise blevet sur. ”Når jeg nu siger til dig, at Hanne ikke er parat til det i dag! Hvorfor bliver du så ved med at sige, at det skal være i dag. Hvorfor kan hun ikke bare vente til en anden dag?” ”Fordi Hanne er den sidste i runden, og de andre børn vil opleve det som forskelsbehandling, hvis Hanne må blive fri,” svarer Ingrid, mens hun ser på Pia og ryster på hovedet. ”Nå, men nu har jeg altså sagt til dig, hvordan Hanne har det. Hun er ked af det. Det må du tage hensyn til, når du..., ja, når du tester hende i dag.” Ingrid kan høre, at Lise nu har travlt med at afslutte samtalen og komme ud af døren. ”Det skal jeg nok tage hensyn til,” svarer Ingrid forstående og lægger røret på.

Cirka ti minutter senere kommer Bjarne for at aflevere Hanne. Det er Ingrid, som tager imod. Bjarne hjælper Hanne af overtøjet, mens han gentager Lises bekymring. ”Jeg synes altså, at I skal vente lidt,” siger han. Men Ingrid står fast, tager Hanne i hånden og fører hende ind i klasselokalet, mens hun spørger til det fine prinsessepenalhus, som Hanne har i hånden.

Hver dag starter med morgensamling, hvor børnene sidder på faste pladser i en rundkreds oppe foran tavlen. Kort efter

ringer klokken, og Ingrid siger, mens hun smiler og ser rundt på alle børnene:

”Nu skal vi være stille og høre

efter... God morgen.” Og bør-

nene svarer: ”God morgen.” ”Har nogen af jer oplevet noget spændende i weekenden?” spørger Ingrid og ser sig omkring.

Børnene svarer: ”Jaah!” og ”Neej!” i munden på hinanden, mens enkelte husker at række hånden op. ”Hov, ikke tale i munden på hinanden,” siger Ingrid. De fleste børn har nu

hånden oppe. Nogle vifter ivrigt, mens de næsten løfter sig fra stolen. Andre sidder stille med hånden oppe. Et par drenge er allerede i gang med at fortælle sidemanden om weekendens

oplevelser, mens deres arm er oppe. Ingrid siger: ”Alle skal nok få lov til at fortælle, men det går efter tur, så I skal lytte til den, der fortæller. I vil sikkert også gerne have, at I bliver

lyttet til, når I skal fortælle.” Mette får først lov til at fortælle, og hun fortæller, at hun har sovet hos Louise (bedsteveninden i klassen), at de fik spaghetti, og at de lavede popcorn og så

MGP om aftenen. Hun synger lidt fra den vindende melodi og fortsætter med at fortælle om en leg, de legede om søndagen. De fleste børn følger med i historien ligesom Ingrid, der

følger hende opmærksomt med øjnene. Hun nikker bekræftende til den lange fortælling, hvorefter hun siger: ”Sikke en dejlig weekend, I har haft. Og nu er det vist Søren tur. Du har

haft fødselsdag i lørdags, hvordan holdt I den?” Et par drenge begynder at glide op og ned ad stolene. Søren sidder med en

fodboldbamse i hånden, mens han fortæller: ”Vi sang, og så fik jeg gaver.” Ingrid spørger: ”Hvad fik du i fødselsdagsgave?” Søren lægger bamsen på gulvet, så han også kan bruge sine

hænder til at fortælle med: ”Så'n et langt rumskib og så'n en høj robot.” Ingrid: ”Det var nogle gode ting. Er det mor og far, du har fået dem af?” Søren svarer: ”Nej, mmh....” mens

han samler bamsen op, kaster den op i luften og griber den igen stående. ”Er det så'n en, jeg har, Søren?” bryder Peter ind. ”Jeps,” siger Søren til Peter. ”Hold op med at kaste med bamsen, Søren og lad være med at stå op,” siger Ingrid og ser med

et fast blik på Søren, men Søren ser på bamsen og fortsætter med at kaste den. Ingrid hæver stemmen og siger: ”Søren! Jeg bad dig om at lade være med at kaste med bamsen. Og jeg vil

ikke have, du står op.” Søren sætter sig på gulvet og svarer: ”Kun rumskibet.” De fleste børn sidder nu uroligt på stolene. Ingrid rejser sig og går over og tager fat i Søren arm, mens

hun siger: ”Det er dog utroligt, at du ikke kan høre.” Hun plaserer Søren på stolen. ”Så er det Louises tur til at fortælle, og nu skal I altså sidde stille og lytte,” siger Ingrid og peger på Louise.

Senere i samlingen skal drejeskiverne med ugedag, dato, måned og årstid laves. Ingrid slår op i sin bog for at se, hvis tur det er. I dag er det Hannes tur. Ingrid siger: ”Det er din tur i dag, Hanne, så kom du herop til tavlen,” og hun peger over mod drejeskiverne. ”Ved du, hvilken dag vi har i dag?” spørger Ingrid. Hanne ryster på hovedet. Et par af børnene rækker hånden op, mens Ingrid fortsætter med at se på Hanne. ”Ved du, hvilken dag det var i går?” fortsætter Ingrid. Hanne ryster på hovedet og ser ned i gulvet. Kinderne er blevet røde. ”Prøv at se på mig, Hanne. Det var søndag i går, så hvad er det mon i dag?” ”Tirsdag,” svarer Hanne med lav stemme og hovedet drejet lidt væk. ”Nej, det var næsten rigtigt. Vi har haft lørdag og søndag, og i dag er det så mmm...” Ingrid holder en pause og læner sig frem mod Hanne. Nogle børn har stadig hånden oppe. ”Mandag,” svarer Hanne næppe hørligt. ”Ja, det var rigtigt. Se, du kunne dagen alligevel,” siger Ingrid med begejstring i stemmen og lægger sin hånd på Hannes skulder. Bør-

nene tager hånden ned. Med hjælp fra Ingrid kommer Hanne resten af drejeskiverne igennem. Imens er der blevet uro blandt nogle af drengene, mens flere piger kigger fraværende ud af vinduet, piller ved lynlåse, perlekæder eller lignende. Ingrid henvender sig nu til alle børnene: ”Synes I ikke, Hanne klarede det flot? Hun kunne både dag, måned og årstid.” Der lyder spredte bekræftende udsagn, og Hanne går stille hen på sin plads.

I frikvarteret snakker Pia og Ingrid sammen om timen. Pia siger, at det da er utroligt, at Søren ikke kan høre efter. Det synes Ingrid også og mener, det er rigtig fint, at Søren kan lære at sidde stille og koncentrere sig i børnehaveklassen, inden han skal i 1. klasse. ”Det er blandt andet det, jeg hjælper ham med sådan en dag som i dag i samlingen,” siger Ingrid. De fortsætter med at snakke om, hvor godt det var, at Hanne kom op til tavlen i dag, og at hun klarede det godt. ”Jeg er sikker på, at hun gerne vil op en anden dag,” afslutter Pia, inden hun går ud i skolegården.

(Beskrivelsen er lavet af Birgitte Skov Pedersen og Pia P. Østergaard).